

El Temps

Nova
maquetaNous
opinantsNou
formatNou
TempsJa al teu
quiosc

Per fer-te
subscriber entra a
www.eltiempo.cat
escriu-nos a
subscripcions@eltiempo.cat
o telefona al
902131025.

Us atendrem de
9.00 a 14.00 hores

Al cap del carrer

LES RETALLADES EN ASPECTES
CRUCIALS DE L'ESTAT DEL BENESTAR
NO LES IMPOSEN LES AUTONOMIES,
SINÓ L'ESTAT. EL GOVERN DE
FRANCINA ARMENGOL ACABA DE
DESCOBRIR-HO

SEBASTIÀ
ALZAMORA
alzamoramartin@gmail.com

Farmacèutica com és, la presidenta del Govern Balear, Francina Armengol, ha aplicat una reducció dràstica als pressupostos de sanitat, que ja es coneix col·loquialment com a “armengolazo”. El seu predecessor en el càrrec, el mai prou enyorat, José Ramón Bauzá, també era farmacèutic, però es va dedicar molt més a dedicar els seus esforços a la seva botiga, Ningú li va dictar incompatibilitat, com va succeir amb la consellera Aina Castillo.

Ja li podem donar voltes, es veu que tenir farmàcia oberta i ocupar un càrrec més o menys rellevant al Govern balear (si és que al Govern balear existeix cap càrrec que es pugui considerar sincerament rellevant, en vista dels resultats) deuen ser dos fenòmens que van curiosament aparellats. Només hi ha un problema, i és que el Govern espanyol, aquest que presideix Mariano Rajoy, es dedica a massacrar les inversions en serveis públics a les autonomies, i en-

cara més en aquelles que el PP considera discos políticament.

El decret de pobresa energètica de la Generalitat de Catalunya, que només buscava que els més desfavorits poguessin passar l'hivern amb llum i aigua, va ser esclafat per decisió de la majoria absoluta del PP a Madrid. Els catalans pobres, pel que es veu, no mereixen que el seu govern més pròxim s'ocupi d'ells, sota pena que els pobres de tot Espanya no se sentin gelosos. En conseqüència, tots fotuts i ja està. És una política social com una altra, i no es pot discutir que no sigui clara i diàfana. Andreïta Fabra la va resumir a la perfecció amb el seu crit dins el Congrés dels Diputats: “Que se jodan!”. Després va matisar que es referia específicament als socialistes, cosa que ens tranquil·litza molt sobre les conviccions democràtiques del que, de moment, és el principal partit d'Espanya.

I efectivament, fa temps que ens fitem. Els pobres, sobretot, però també els que no són tan pobres i alguns que són una mica rics i tot. El que comet el Govern del PP, un partit que entre d'altres coses es nega a condemnar el franquisme o a revelar les seves fonts de finançament, i que col·lecciona una rastellera de casos de corrupció que farien envermellar Al Capone, és senzillament una coacció directa contra els governs autonòmics que diuen que coordinen i que fins i tot hi col·laboren.

Tornant a la presidenta Armengol, hauria de ser raonable esperar que el primer tràngol que ha patit, tan sensible com és en matèria de salut pública, la fes reflexionar sobre les seves conviccions federalistes, que en realitat no són cap altra cosa que un corol·lari de les admonicions de Pedro Sánchez, el qual, al seu torn, encara és l'hora que parli per boca pròpia i no per recitar l'argumentari del seu partit.

Hauríem de començar a considerar si les retallades en les hem fet nosaltres mateixos o si les han imposat de mala manera, al vell estil de l'*orden y mando*. Particularment em sembla que no hi ha cap dubte sobre la resposta. I que toca actuar en conseqüència. Presidenta Armengol, ara és el moment de fer un pas endavant i obrir un procés constituent també a les Balears.

Escriptor